

MALOKARPATSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: II.

Apríl 2017

Číslo: IV.

Milí priatelia, bratia a sestry,

po zimnom období sa ukazujú na cestách rôzne výtlky viac ako inokedy. A v kompetencii samospráv obce či kraja je, dať cesty do poriadku, aby slúžili k bezpečnej jazde a spokojnosti vodičov resp. všetkých cestujúcich. A čo s tými výtlkmi v duchovnej oblasti? Čím sú spôsobené tie naše? Nebudeme sa teraz vyhovárať na druhých. Ale úprimne sa musíme pozrieť do nášho srdca. Veď pôstne obdobie je dobou pokánia.

Pri úkone kajúcnosti sa bijeme do hrude a hovoríme: „Moja vina, moja vina, moja preveľká vina.“

Nepoukazuje me teda na svokru, že ona je na príčine, keď sa nahneváme, ani

nepoukazujeme na svoje deti, že oni nás vyprovokovali, aby sme na ne kričali...“ Výtlky v našom kresťanskom živote nám spôsobuje hriech, konkrétne to môže byť naša pýcha v rôznych podobách. Božie slovo nám hovorí, aby sme napravili svoje cesty... Potrebná je tu naša dobrá vôľa a Božia pomoc. Ježiš Kristus, ktorý zomrel za nás a vstal z mŕtvych, je tu s nami, aby sme s jeho pomocou naprávali svoje cesty a vylepšovali svoj vzťah s ním a z blíznymi. Sila sviatostnej milosti je úžasne veľká a dôležitá. Zdá sa, že mnohí ešte neobjavili jej význam a dôležitosť, pretože sa prestali spovedať, alebo sa spovedajú zle. Čo však s tými, ktorí nepotrebujú sviatostné rozhrešenie, lebo si zvykli žiť s rôznymi výtlkmi a defektmi duše? Vieme, že Boh je trpezlivý a stále čaká.. Náš Pán prišiel, aby uzdravil a zacelil každú ranu po hriechu. A my potom môžeme žiť v opravdivej slobode a radosti, ktorá patrí božím deťom.

Liturgia veľkonočnej vigílie je bohatá na rôzne symboly. Veľmi peknou a oslovujúcou úvodnou časťou vigílie je, ako kňaz kráča tmavým chrámom s horiacim paškálom. V kostole sú vtedy všetky svetlá zhasnuté. Kňaz vtedy trikrát zvolá: „Kristus, svetlo sveta.“ Čo to vlastne znamená? Znamená to, nielen historickú spomienku na východ Izraelitov z Egypta pod vedením Mojžiša, nazývaný *Exodus*. Vtedy im ohnivý stĺp svietil v noci a ukazoval cestu. Tento úvodný obrad znamená však hlavne to, ako Ježiš Kristus premáha tmu hriechu, ktorá zavládla na svete a v ľudských srdciach.

Počas sviatkov Veľkej noci teda oslavujeme víťazného Krista, ktorý premohol hriech a smrť. Jeho Svetlo a milosrdná láska sú silnejšie ako ktorékoľvek zlo. Nik z nás nemusí žiť v tme. Dovoľme mu, aby v našich životoch zavládlo pravé Svetlo.

MODLITBA ZA DETI TRETIEHO TISÍCROČIA

Milan Rúfus

Čo budeš ďalej, Bože, robiť
s mláďatami nie už Tvojej doby?

Podržiš ruku nad nimi?

Nedovoľ blúdiacemu času
aby ich obral o ich krásu
a prestali byť šťastnými.

Aby im vzal ich melódiu
a trávil studne, z ktorých pijú,
a pustošil ich srdiečka.

Voda, čo nikdy nezamŕza,
tá najsvätejšia voda – slza,
im nesmie padať spod viečka.

Rob všetko, čo len môžeš robiť,
aby si deti chorej doby
uchránil, Bože, od zlého.

Ostaň ich chrániť pri koliske
a nechaj čistým, čo je čisté.
Zomreli by sme bez neho.

CIRKEV JE NAŠA MATKA, KTORÚ MILUJEME A POTREBUJEME

Cirkevné prikázania sú zavŕšené posledným piatym prikázanim: **podporovať cirkevné ustanovizne.**

V každej farnosti si veriaci spravidla sami prispievajú na kostol a farskú budovu. Slúžia na to zbierky pre potreby farnosti v kostole. Nech Pán odmení všetkým dobrodincom za ich milodary, ktorými vyjadrujú svoju spoluúčasť na živote farnosti.

Iné sú účelové zbierky zamerané na charitu, misie, kňazský seminár, katolícke masmédiá a iné dobročinné ciele. Aj tu svojim milodarom veriaci vyjadria svoju ústretovosť, spolucítenie a angažovanosť pri poskytovaní pomoci tým, čo to potrebujú. Každý milodar je predovšetkým prejavom nášho srdca, vyjadrením lásky i zodpovednosti pri budovaní spoločného dobra.

Z KATECHÉZY

„Veď Boh je nám Otcom, vždy má pre nás čas, ukázal nám cestu a sám sprevádzal nás.“ – To sú slová jednej piesne s názvom: „Keď máme žiť vo svete, chváľme Boha.“ Nemáme zabúdať, že v dnešnom svete máme žiť ako sa patrí na Božie deti, ktoré v krste Boh prijal za svoje.

Kresťania sú krstení v mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Predtým odpovedajú „Verím“ na trojnásobnú otázku, ktorou sa od nich žiada, aby vyznali svoju vieru v Otca, v Syna a v Ducha Svätého: „Viera všetkých kresťanov má základ v Trojici“ /KKC 232/.

Tajomstvo Najsvätejšej Trojice je ústredným tajomstvom viery a kresťanského života. Je to tajomstvo Boha, aký je sám v sebe. Je najzákladnejším a najpodstatnejším učením v „hierarchii právd“ viery /KKC 234/.

Vzývanie Boha ako Otca je známe v mnohých náboženstvách. V Izraeli je Boh nazvaný Otcom ako Stvoriteľ sveta. Ešte väčšmi je Boh Otcom na základe Zmluvy a Zákona darovaného ľudu. Je nazvaný aj Otcom kráľa Izraela. A celkom osobitne je „Otcou chudobných“, sirôt a vdov, ktorí sú pod jeho láskavou ochranou /KKC 238/. Ježiš zjavil, že Boh je Otec v mimoriadnom zmysle: nie je Otcom iba ako Stvoriteľ, ale je večne Otcom vo vzťahu k svojmu jednorodenému Synovi, ktorý je večne Synom iba vo vzťahu k svojmu Otcovi /KKC 240/. Ježiš pred svojou Veľkou nocou zvestuje, že pošle iného Tešiteľa, Ducha Svätého. Zoslanie osoby Svätého Ducha po Ježišovom oslávení naplno zjavuje tajomstvo Najsvätejšej Trojice /KKC 243-244/.

Zjavená pravda o Najsvätejšej Trojici bola hneď od začiatku v základoch živej viery Cirkvi najmä prostredníctvom krstu. Nevyznávame troch bohov, ale jedného Boha v troch osobách: „Trojicu jednej podstaty.“ Božské osoby si nedelia medzi sebou jediné božstvo, ale každá z nich je celý Boh, „lebo...Otec je to isté, čo Syn, Syn to isté čo Otec, Otec a Syn sú to isté, čo Duch Svätý, t.j. prirodzenosťou jeden Boh“ /KKC 249,253/. Všetky Božské osoby majú teda jedinu božskú podstatu a každá z nich je pravý Boh.

Božské osoby sú od seba skutočne odlišné. Navzájom sa odlišujú vzťahmi, ktoré vyplývajú z ich pôvodu: „Otec je ten, ktorý plodí, Syn je ten, ktorý je plodený, a Duch Svätý je ten, ktorý z oboch vychádza. Božské osoby sú vo vzájomnom vzťahu /KKC 254,255/. Celý Boží poriadok spásy je spoločným dielom troch božských osôb. Veď ako má Trojica len jednu a tú istú prirodzenosť, má len jedno a to isté konanie. „Otec, Syn a Duch Svätý nie sú tri princípy stvorenia, ale jeden princíp. Každá božská osoba však koná spoločné dielo podľa svojej osobnej vlastnosti. A tak Cirkev pridriavajúc sa Nového zákona, vyznáva, že je jeden...Boh a Otec, od ktorého je všetko; a jeden Pán Ježiš Kristus, skrze ktorého je všetko; a jeden Duch Svätý, v ktorom je všetko /KKC 258/.

Boh Otec je pre nás Stvoriteľ, Syn je pre nás Vykupiteľ a Duch Svätý je Posvätitel'. Všetky tieto Božie diela, čiže Stvorenie sveta, Vykúpenie sveta a Posvätenie sveta je dielom všetkých troch Božských osôb. Boh teda nežije ako samotár, ani nekoná ako samotár. Žije a koná ako spoločenstvo osôb jedinej božskej podstaty.

NAD BOŽÍM SLOVOM

„Bratia, ja som od Pána prijal, čo som vám aj odovzdal, že Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, vzdával vďaka, lámal ho a povedal: „Toto je moje telo, ktoré je pre vás; toto robte na moju pamiatku.“ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi. Toto robte, kedykoľvek ho budete piť, na moju pamiatku“ /IKor 11, 23-25/.

Svätá omša – sprítomnenie Kristovej obety na kríži. Od premenenia chleba až do premenenia vína, ktoré nastávajú pri svätej omši na oltári, si môžeme premietnuť chvíľu Ježišovej obety na kríži, keď zomiera za nás na Golgote. Na našich oltároch sa sprítomňuje nekrvavá obeta Pána Ježiša. Tá krvavá sa udiala len raz na vykúpenie ľudstva. Kristovo maximálne uponíženie na dreve kríža, znamenalo pre nás pozdvihnutie našej ľudskej prirodzenosti. Pri poslednej večeri vzal Ježiš do svojich rúk to, čo je blízke každému človeku. Chlieb a víno. Tieto dva základné elementy, premieňa tak, že sa zmení ich podstata. S chleba sa stáva Telo Kristovo a z vína Krv Kristova. A Ježiš sa tak stáva blízky nám, ktorým sa túži dávať z lásky, aby bol pokrmom pre naše duše.

Keď hovorí Pán Ježiš: „Toto robte na moju pamiatku“, ustanovuje zároveň sviatosť kňazstva. Robí tak preto, lebo Eucharistia nemôže byť bez kňazstva. Eucharistia potrebuje kňaza a kňaz potrebuje Eucharistiu, lebo sám potrebuje z nej žiť a čerpať silu. A taktiež veriaci potrebujú Eucharistiu a tiež aj kňaza. A napokon môžeme povedať, že aj kňaz potrebuje veriacich, aby sa za neho modlili a on, ako Boží služobník zasa veriacim hlása Božie slovo a vysluhuje Eucharistiu.

ROK SO SVÄTÝMI

24. apríl - Svätý Juraj, mučeník

O jeho živote nemáme veľa presných historických správ. Narodil sa zrejme v druhej polovici 3. storočia v Kapadócií na území dnešného východného Turecka. Koncom 3. storočia bol rímskym cisárom Dioklecián, ktorý dvadsať rokov nechal kresťanov na pokoji. Mnohí z nich dosiahli vysoké hodnosti v rímskej armáde. Medzi nich patril aj Juraj. Cisár však, podnietený aj svojimi poradcami, začal po dvadsiatich rokoch strašné prenasledovanie kresťanov.

Juraj smelo bránil vieru priamo pred cisárom. Cisár sa veľmi rozhneval, dal ho vrhnúť do väzenia, nechal ho mučiť a nakoniec sťat'. Stalo sa to okolo rokov 303-

305 v meste Lidda (Lod) v Izraeli (neďaleko Tel Avivu). Úcta k tomuto mučeníkovi sa veľmi rýchlo šírila. Najstarší chrám, ktorý bol zasvätený sv. Jurajovi, dal postaviť už cisár Konštantín Veľký v prvej polovici 4. storočia. Potom neskôr vzniklo po celom svete množstvo chrámov, zasvätených práve jemu.

Juraj sa zobrazuje ako rytier na koni, ktorý doráža draka. Toto zobrazenie sa zakladá na legende, podľa ktorej mal Juraj zabiť draka. Drak predstavuje diabla, ktorý naozaj jestvuje a robí zle, duchovne požiera ľudí. Sv. Juraj bol ten, ktorý proti nemu odvážne bojoval a v boji s ním aj položil svoj život. Je patrónom rytierov a vojakov.

Z Reči svätého biskupa Petra Damianiho

(Sermo 3, De sancto Georgio: PL 144, 567-571)

Pod zástavou kríža nepremožiteľný

Milovaní, dnešný sviatok zdvojnásobuje radosť veľkonočnej slávnosti a je ako vzácny drahokam, čo svojim žiarivým jasom obohacuje zlato, do ktorého je vsadený.

Svätý Juraj bol priam prenesený z jednej vojenskej služby do druhej, lebo zamenil pozemskú službu tribúna, ktorú konal, za službu v kresťanskom vojsku, do ktorej sa prihlásil. A ako naozaj rázny vojak najprv rozdal všetko, čo mal, chudobným, zhodil zo seba bremeno pozemského majetku a takto slobodný a voľný, oblečený do panciera viery, zaútočil zapálený Kristov bojovník na najhustejší bojový šík.

Tento príklad nás celkom jasne pouča, že pri obrane viery nie sú schopní statočne a náležite bojovať tí, čo sa ešte boja zbaviť sa pozemských prostriedkov.

Svätý Juraj, zapálený ohňom Svätého Ducha a pod zástavou kríža nepremožiteľný, tak zaútočil na ničomného kráľa, že v stúpecovi porazil aj knieža všetkých ničomníkov a burcoval ducha Kristových vojakov, aby sa držali statočne.

Pravda, bol pri ňom najvyšší a neviditeľný Pán, ktorý potom podľa rozhodnutia svojej prozreteľnosti dovolil, aby ruky bezbožných ukázali svoju zbesilosť. Ale aj keď vydal údy svojho mučeníka do rúk katov, dušu opretú o nedobytný hrad viery obránil neprekonateľným štítom svojej ochrany.

Milovaní bratia, neostaňme iba pri obdivení tohto bojovníka nebeského vojska, ale ho aj nasledujme. Nech sa duch už teraz upriami na odmenu nebeskej slávy, lebo keď si v rozjímaní pevne

zameriame srdce na ňu, nič nepohne nami, či sa bude svet na nás zvodne usmievať, a či bude zúriť a hroziť prenasledovaním.

Preto sa podľa Pavlovho príkazu očist'íme od každej poškvrniny tela i ducha, aby sme raz smeli aj vojsť do toho chrámu blaženosti, na ktorý už teraz upierame duchovný zrak.

Každý, kto chce obetovať seba samého Bohu v Kristovom stánku, ktorým je Cirkev, musí sa okúpať v posvätnom prameni a potom si obliecť nové šaty čnosti, ako je napísané: „Tvoji kňazi nech sa odejú do spravodlivosti.“ Ved' kto sa i krstom znovuzrodí v Kristovi ako nový človek, už si nemá obliekať znaky smrteľnosti, ale odložiť starého človeka a obliecť si nového a v ňom obnovený usilovať sa o čistý život.

Takto očistení od špiny starého hriechu a žiariaci jasom nového života môžeme dôstojne sláviť veľkonočné tajomstvo a verne napodobňovať príklad svätých mučeníkov.

JEŽIŠOVA SMRŤ NA KRÍŽI

(Mk 15, 33-41)

V tomto pôstnom období (viac ako inokedy) sa zamýšľame pri modlitbe krížovej cesty nad ukrižovaním Ježiša Krista. Pri čítaní Svätého písma si vyberáme verše, pri ktorých uvažujeme a rozjíname nad utrpením Syna Božieho. Hoci nás zaujala v Markovom evanjeliu časť týkajúca sa Ježišovej smrti na kríži, (Mk 15, 33-41), je správne, ak si všimame i súvislosti so Starým zákonom a tiež aj v porovnaní s ďalšími tromi evanjelistami.

V čase pôstu odporúčame aj spoločne čítať zo Svätého písma, pričom sme aj v našom článku použili citácie, najmä: Zo Svätého písma (Jeruzalemská biblia, Tretie opravené vydanie, Trnava: Dobrá kniha, 2014, 2071 s. ISBN 978-80-7141-839 c; GRILLI, M.: „Paradox“ a „tajomstvo“ Markovo evanjelium, Ružomberok: KBD, 2014, 88 s, ISBN 987-80-89120-43-7; MAREK, Komentáre k Novému zákonu, 1. Zväzok, Trnava: Dobrá kniha, Teologická fakulta Trnavskej univerzity, Bratislava, 2013, 1036 s. ISBN 978-80-7141-792-7).

Nový zákon, alebo Nová zmluva či Nový testament je súčasťou Svätého Písma, teda Božieho zjavenia adresovaného človeku. Predstavuje udalosť Ježiša Krista ako završenie očakávaní Starého zákona. To, čo Ježiš Kristus, Syn Boží za svojho pozemského života vykonal a učil, nachádzame v Radostnej zvesti – v Evanjeliu, ktoré je v podaní štyroch evanjelistov, a to: Evanjeliu podľa Marka, Matúša, Lukáša a Jána. Nás zaujal text z Markovho evanjelia. Srdcom Markovej teológie je „tajomstvo“ osoby Ježiša a „paradox“ cesty spásy. Markovo rozprávanie nás vovádza do „tajomstva“, ktorým je cesta Boha k človeku a človeka k Bohu. Čítaním evanjelia vstupujeme do tohto tajomstva. Literárna živosť a silný teologický rozmer Markovho textu, v tom istom momente nenechá čitateľa na pokoji. De la Potterie a Schweizer rozpoznali v téme progresívnej Markovej *kristológie* prvok vytvárajúci štruktúru celého textu. Z tohto dôvodu bolo v 60-tych rokoch evanjelium rozdelené na dve časti: až do 8,26 sa

Ježiš postupne zjavuje ľuďom a svojim učeníkom ako Mesiáš. Toto zjavenie je zavŕšené vyznaním Petra v perikope 8,27-30; od 8,31 Ježiš vovádza svojich učeníkov do tajomstva trpiaceho Syna človeka. De la Potterie vyzdvihuje fakt, že literárne kritéria sú nevyhnutné na určenie štruktúry textu. Na základe týchto kritérií môžeme teda rozpoznať nasledovnú schému: 1,1-13 Úvod; 1,14-8,30 *Zjavenie tajomstva Ježiša Mesiáša*; 1,14-3,6 Ježiš sa zjavuje skrze slová a uzdravenie; 3,7-6,6a Ježiš zjavuje tajomstvo Kráľovstva; 6,6b-8,30 Ježiš sa zjavuje svojim učeníkom; 8,30-16,8 *Zjavenie tajomstva Syna človeka*; 8,31-10,52 „Cesta“ Syna človeka; 11,1-13,37 Zjavenie v Jeruzaleme a rozpor so Židmi; 14,1-16,8 Naplnenie tajomstva: smrť a zmŕtvychvstanie Syna človeka. A práve tomuto tajomstvu sa budeme teraz venovať, teda: „**Ježišova smrť na kríži**“.

„Keď bolo dvanásť hodín napoludnie, nastala tma na celej zemi až do tretej hodiny popoludní. O tretej hodiny zvolal Ježiš mocným hlasom: „Eloi, Eloi, lema sabachtani!“ Čo v preklade znamená: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Keď to počuli niektorí z okolostojacich, vraveli: „Pozrite, volá Eliáša!“ Ktosi odbehol, naplnil špongiu octom, nastokol ju na trstinu, dával mu piť a hovoril: „Počkajte, uvidíme, či ho Eliáš príde sňať.“ Ale Ježiš zvolal mocným hlasom a vydýchol. A chrámová opona sa roztrhla na dvoje odvrchu až dospodu. Keď stotník, čo stal naproti nemu, videl, ako vykrikoval a skončil, povedal: „Tento človek bol naozaj Boží syn!“ Zobďaleč sa pozerali aj ženy, Medzi nimi aj Mária Magdaléna, Mária, matka Jakuba Mladšieho a Jozefa, a Salome, ktoré ho sprevádzali a posluhovali mu, keď bol v Galilei. Aj mnohé iné, čo s ním prišli do Jeruzalema“ (Mk 15, 33-41).

Marek hovorí o tme, ktorá nastala po celej zemi a o Ježišom výkriku: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ Význam tmy by sme mali hľadať v Starom zákone, predovšetkým v spojení s „Pánovým dňom“. Umučenie a smrť Ježiša sú pre evanjelistu tmou a súdom podľa proroctva Amosa a Joela. Keď prorok Joel hovorí o Pánovom dni, oznamuje: „Deň tmy a mrákavy, deň oblakov a temnoty. Ako zora sa rozprestiera na vrchoch národ početný a mocný. Jemu podobného nebolo od vekov, ani za ním nebude až do rokov budúcich, z pokolenia na pokolenie“ (2,2) Joel 3,4 hovorí: „Slnko sa zmení na tmú a mesiac na krv, prv než príde Pánov deň, veľký a hrozný“ (porov. Joel 2,10; Hab 3,3.10). Vzhľadom na terminológiu je k synoptickým textom najbližšie text proroka Am 8,9: „V ten deň, hovorí Pán Boh, dám slnku zapadnúť napoludnie a zahalím temnotou zeme za jasného dňa.“ (GRILLI, M., 2014,s.78)

Niektorí z prítomných, keď to počuli, hovorili: „Hľa volá Eliáša!“ kráľ Židov a Mesiáš sa musí dovolávať Eliáša, aby mu pomohol z trápenia. Je tiež možné, že evanjelista tu dovršuje paradox poníženého kráľa. Eliáš bol prominentným prorokom židovstva a prorok Eliáš mal pripraviť cestu Mesiášovi pred Pánovým dňom, dňom súdu. Eliáš a Mojžiš sa zjavia spolu s Ježišom na vrchu Premenenia.

V Jánovom evanjeliu (5,8) hlas Syna človeka počujú tí, ktorí sú v hrobch a vyjdú z nich a u sv. Pavla

v 1Sol 4,16 hlas archanjela sprevádza príchod Pána, ktorý zostupuje, aby tí čo umreli, vstali z mŕtvych. Evanjelista Lukáš, napríklad poukazuje na dôveru citátom zo Ž 31,6: „*Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.*“ Jeho riešenie odráža viac teologickú pozitívnosť a vopred oznamuje istotu víťazstva na kríži (Lk 23,46). Uvažovať nás núti aj fakt, že Marek (a ani Matúš) nekladie do úst Ježiša pojem „Otec“, ale výkrik spoločný všetkým ľuďom: „Bože môj“.

Ježiš zomiera. Zdá sa, že všetko sa skončilo. V skutočnosti sa však všetko naplnilo. Boh, ktorý bol nejasne prítomný v tme, teraz jasným spôsobom zjavuje, že je prítomný v roztrhnutí chrámovej opony a v stotníkovom vyznaní viery. Znamenie chrámovej opony je v Matúšovom evanjeliu sprevádzané ďalšími kozmickými javmi, ktoré patria k apokalyptickým očakávaniam (Mt 27,51-53). V Markovom evanjeliu znamenanie chrámovej opony a vyznanie stotníka plne zjavujú zmysel udalostí. (GRILLI, M.,2014,s.80). Roztrhnutie chrámovej opony zaznamenávajú všetci synoptici (porov. Mt 27,51; Lk23,45), slovo „roztrhnúť“ sa nachádza aj pri opise Ježišovho krstu, kde boli roztrhnuté nebesá (porov.1,10; Lk 5,26; Jn 19,24; Sk 23,7); roztrhnutá chrámová opona predznačuje spasiteľný význam Ježišovej smrti na kríži v dvoch rovinách: a) obeta za hriechy ľudu, ktorá sa pravidelne uskutočňovala na veľký Deň zmierenia, sa udiala raz a navždy Ježišovou smrťou na kríži (porov. Heb.9,26-28); b) Ježiš už nie je skrytý za oponou, ale zjavil sa verejne a paradoxne v Ježišovom utrpení, Boh už nie je prístupný len raz do roka židovskému veľkňazovi, ale otvára sa univerzálne celému svetu, čím Marek naznačuje začiatok nového veku v dejinách spásy. Evanjelista Marek prvýkrát spomína, že aj ženy patrili do okruhu učeníkov, ktorí Ježiša nasledovali; nasledovanie znamená opustiť všetko, čo človek má, zaprieť seba a niesť svoj kríž. (MAREK, 2013, s.934)

Kríž je miestom zjavenia *par excellence*. Kríž zjavuje tvár Boha a tvár človeka. Kríž je znakom slabosti a bezmocnosti Boha, ale v tom istom momente aj jeho moci, lebo keď je Boh prítomný v oblaku a v noci, znamená to, že žiadna noc, žiadne peklo nemajú moc, aby ho nechali pred svojimi dverami. Večná vôľa Božej lásky neopúšťa človeka ani tam, kde si on zúfa kvôli tomu, že ho Boh opustil. Skúška, ktorá na nás dolieha je iba ľudská. A Boh je verný. On nás nedovolí skúšať nad naše sily, ale so skúškou dá aj schopnosť, aby sme mohli vydržať.

Anna Jurovčíková

MIGRÁCIA – PROBLÉM IBA V GLOBÁLNO M CHÁPANÍ?

Už sme veľakrát počuli o migrantoch a utečencoch a teda nič nové pod slnkom pre nikoho z nás. Prichádzajú z Afriky, či z Východnej časti sveta, aby našli nový domov, mnohí pokoj a lepšie podmienky pre život. No migranti nie sú iba na celosvetovej úrovni, v tom globálnom rozmere. Sú aj v tom lokálnom rozmere. Máme na mysli nielen cudzincov, ale aj vlastných veriacich. Rozprával mi jeden známy kňaz, ktorý pôsobí v jednej z väčších farností našej arcidiecézy, ako veriaci migrujú a ťažko sa mu vytvára nejaké farské spoločenstvo, keďže v tom meste, kde pôsobí sú až tri kostoly a z toho jeden patrí rehoľnej spoločnosti. Veriaci idú tam, kde im to vyhovuje a neraz sa ťažko usadia v kostole, či vo farnosti, kde by sa to od nich očakávalo. No povedzme aj to, že je dobré keď vôbec niekam veriaci do toho kostola idú, nakoľko ako vieme, prežívame časy sekularizácie a odklonu od Boha a od sviatostného života. No nezabúdajme, že máme byť k dispozícií svojmu kňazovi, ktorý s veriacimi chce spolupracovať a vytvárať farské spoločenstvo. To platí aj o deťoch a mládeži, kde nie je problém nejakej lokálnej migrácie, ale skôr stagnácie a niekde aj unudenosti. A tu je potrebné, aby rodina bola tým, čím má byť. Nositeľom života telesného i duchovného a taktiež školou čnosti.

PRÍBEH NA ZAMYSLENIE

Mladý muž sa pripravoval na svoje promócie na vysokej škole. Po mnoho mesiacov zbožňoval nádherné športové auto a keďže vedel, že jeho otec je bohatý a môže si ho dovoliť, oznámil mu, že to auto je všetko, čo by si k promóciám želel. Keď sa blížil deň D, mladý muž sa už nevedel dočkať, ako sa bude radovať, keď mu jeho otec toto vytúžené auto daruje. Ráno, v deň svojej promócie, si ho otec zavolať do svojej pracovne. Povedal mu, ako veľmi je hrdý, že má tak skvelého syna a povedal mu, ako veľmi ho miluje. Daroval svojmu synovi krásne zabalený darček.

Zvedavo, ale zároveň znepokojivo, otvoril mladý muž darovanú krabicu a našiel v nej krásnu Bibliu v koženej väzbe so zlatým písmom. Nahnevane sa rozkričal na svojho otca: „So všetkými tými peniazmi, čo máš mi dáš Bibliu??“ Pohoršene hodil Bibliu na otcov stôl v pracovni a odišiel z domu. Prešli mnohé roky a z mladého muža sa stal veľmi úspešný podnikateľ. Mal krásny dom i skvelú rodinu, ale uvedomoval si, že jeho otec je už veľmi starý a myslel na to, že by ho konečne mal ísť navštíviť. Nevidel ho celé roky od svojej promócie. Skôr, ako si však stihol svoju cestu naplánovať, dostal list. Bolo v ňom, že

jeho otec zomrel a odkázal celý svoj majetok svojmu synovi. Keď prišiel do otcovho domu, smútok a výčitky zaplnili jeho srdce. Začal si na stole prezerat' otcove dôležité papiere a v tom zbadal stále novú Bibliu presne na mieste, kde ju nechal pred rokmi. So slzami v očiach ju otvoril a začal v nej listovať. Ako ju tak čítal, zrazu z obálky prilepenej na poslednej strane Biblie vypadli kľúče od auta. Mali visačku so značkou presne toho športového auta, po ktorom tak veľmi túžil. Na visačke kľúčov bol dátum jeho promócií so slovami: KOMPLETNE ZAPLATENÉ.

V živote pričasto zahadzujeme dobré priateľstvá, partnerstvá, manželstvá, príležitosti či iné možné zážitky, pretože neprichádzajú presne v takej forme, akú sme si predstavovali, a pritom sa v nich skrýva presne to, po čom sme túžili.

UDALOSTI

Ekumenický Svetový deň modlitieb

Som k tebe nespravodlivý?

Pod týmto heslom prebehol tohoročný Svetový deň modlitieb. Pripravili ho ženy kresťanských cirkví z Filipín. V našej rímsko-katolíckej farnosti sme sa za Filipíny modlili v nedeľu 5. marca 2017 o 15.00 na našej fare. Prišlo 27 farníkov. Už tradične otvoril našu pobožnosť otec Milan. V miestnosti bol pripravený plastický obraz krajiny s jej ostrovmi a všeobmývajúcim morom. Modlitby viedla Veronika Záhradníková, príhovor predniesla Ing. Katarína Štibraná. Každý z účastníkov prednášal predpísané modlitby. Evanjeliový text podľa sv. Matúša /20, 1 - 16/ na spôsob bibliodrámy prečítali Mária a Marián Blažoví a Bohumil Zachar. Krásnymi spevmi vstupovali do modlitieb ženy - speváčky pod vedením Andrejky Gregušovej.

Za peknú a funkčnú výzdobu ďakujeme Jarmile Denkóciovej, Cecílii Dragonidesovej a Jozefíne Gregušovej. O občerstvenie sa starala Mária Denkóciová, obohatenie znamenali chutné a pekné dobroty od účastníčok modlitbového dňa. Modlitby zavŕšil duchovný otec Milan svojím požehnaním.

Finančný príspevok - Vaše milodary - budú použité na podporu filipínskych žien, ktoré odchádzajú za prácou do zahraničia a svoje deti nevidia aj niekoľko rokov. Organizácia KAAGAPAY pomáha ženám lepšie sa orientovať v zákonoch, aby si vedeli dohodnúť lepšie pracovné podmienky. Pán Boh zaplať!

text: Veronika Záhradníková

SPOLOČNÁ VEĽKONOČNÁ SVÄTÁ SPOVEĎ V NAŠEJ FARNOSTI

- Dňa 8. apríla 2017 /v sobotu/ bude prebiehať v našej farnosti spoločná veľkonočná sv. spoveď nasledovne:
- Lošonec: 10,00 hod – 11,30 hod
- Horné Orešany: 14,00 hod – 16,30 hod

SLÁVENIE VEĽKONOČNÝCH OBRADOV

Zelený štvrtok – Sv. omša na pamiatku Pánovej večere:

Lošonec – 17,00 hod.,
Horné Orešany – 18,30 h.

Veľký piatok – deň Utrpenia a smrti Pána:

Horné Orešany – 15,00 hod.,
Lošonec – 17,00 hod.

Biela sobota: Vyloženie Sviatosti Oltárnej a Ranné chvály:

Horné Orešany – 8,00 hod.

Slávenie veľkonočnej vigílie:

Horné Orešany – 20,00 hod.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA APRÍL 2017

Evanjelizačný: Prosme, aby mladí ľudia dokázali veľkodušne odpovedať na svoje povolanie a aby brali vážne možnosť zasvätiť sa Pánovi v kňazskom alebo v zasvätenom živote.

Úmysel KBS: Aby sme svojím životom aj v zložitých situáciách vyznávali, že Kristovo zmŕtvychvstanie je zdrojom nádeje a pokoja.

OPUSTILI NÁS

- Agneša Lisická, 89-ročná, H. Orešany
- Jozefína Čambalová, 82-ročná, H. Orešany
- Viktória Klopanová, 90-ročná, H. Orešany
- Alexander Hečko, 73-ročný, H. Orešany

KRITIZOVAŤ, NIČIŤ NIE JE
ŤAŽKÉ; AJ NAJHORŠÍ ROBOTNÍK
DOKÁŽE ZABODNÚŤ KROMPÁČ
DO VZNEŠENÉHO A PEKNÉHO
KAMEŇA KATEDRÁLY. BUDOVAŤ
– TO JE PRÁCA, KTORÁ VYŽADUJE
MAJSTRA.

SV. J.M. ESCRIVÁ

OSEMSMEROVKA

Nevyčiarknuté písmená tvoria tajničku. Odpovede posielajte do 30. 4. 2017 na faru H. Orešany

Ť	S	O	L	A	V	R	T	Y	V	Z	Ť	A	H	Y	K	N	E	I	L	Š	Y	M
T	O	S	T	R	A	Ž	I	T	O	S	Ť	S	N	I	T	S	O	T	A	I	V	S
U	E	Ť	Ť	K	A	Á	Ž	R	R	S	E	Á	T	T	A	Š	T	D	M	E	A	L
Ú	O	L	S	A	T	D	I	P	P	O	D	C	L	R	E	T	E	Á	M	S	L	Ú
Ť	P	D	O	O	Š	T	A	E	Ť	E	Z	U	U	E	I	S	O	S	L	Ť	I	T
S	H	R	V	Ž	N	U	V	Z	J	S	K	V	I	Č	A	E	Ú	R	S	O	S	O
O	Ú	I	I	A	V	R	D	L	Ť	S	O	N	A	T	Ú	P	D	O	B	K	S	S
N	Ž	O	L	M	H	T	O	I	A	A	U	D	O	H	V	T	V	M	R	O	T	Ť
Š	E	E	D	A	N	A	D	V	A	R	P	R	A	E	A	I	B	Í	O	A	D	J
U	V	V	O	D	Ľ	O	E	O	S	P	O	Ľ	R	L	C	Ž	P	N	S	O	E	
L	N	E	V	Ô	S	Ô	S	Ť	R	A	K	Z	R	M	Ú	D	R	O	S	Ť	V	
S	A	Ľ	A	V	A	D	V	Ť	S	B	O	H	O	L	Á	S	K	A	O	K	S	A
O	T	K	R	E	Š	P	E	K	T	D	O	H	T	P	I	P	O	C	T	A	O	N
P	O	O	P	R	P	I	R	I	U	V	B	Ť	S	O	CH	U	D	O	N	D	E	J
A	S	R	S	A	N	O	L	Š	I	V	E	R	N	O	S	Ť	O	V	M	T	B	E
T	Ť	Y	V	Á	M	D	N	E	O	A	T	C	Ú	A	S	Č	E	I	A	A	Á	L
R	J	S	K	N	O	O	V	I	E	R	A	E	B	O	I	K	E	T	R	T	Z	I
N	J	O	O	M	S	A	P	A	D	O	B	O	L	S	R	R	O	O	I	O	E	U
O	P	S	R	Ť	V	C	A	V	P	Z	D	I	T	I	N	N	D	S	I	CH	Ň	M
S	Ť	Ť	C	O	I	I	V	Ô	E	U	M	O	C	O	D	I	Č	Ť	N	O	O	Á
Ť	Č	E	S	T	N	O	S	Ť	CH	M	T	S	S	E	N	A	Z	É	K	S	A	L
A	S	Ť	Ť	R	E	T	K	A	R	A	CH	Ť	J	A	S	V	E	D	O	M	I	E
S	A	M	O	T	A	K	O	T	U	K	S	S	L	O	V	O	A	B	Ž	U	L	S

VIERA	ÚPRIMNOSŤ	DÔVERA
NÁDEJ	ČESTNOSŤ	REŠPEKT
LÁSKA	STÁLOSŤ	POCTA
SILA	HORLIVOSŤ	BÁZEŇ
MÚDROSŤ	ASKÉZA	SVEDOMIE
VYTRVALOSŤ	JEDNOTA	ŽIVOT
MIERNOSŤ	ZHOVIEVAVOSŤ	POKÁNIE
POKORA	VERNOSŤ	RADA
TRPEZLIVOSŤ	OSTRAŽITOSŤ	ÚTOSŤ
SKROMNOSŤ	OPATRNOSŤ	MODLITBA
ČISTOTA	RADOSŤ	EVANJELIUM
CHUDOBA	POKOJ	DESATORO
POSLUŠNOSŤ	PRÁVDA	CIRKEV
ODPÚTANOSŤ	ODVAHA	SLOBODA
OBETA	VÔLA	SKUTOK
DOBROTA	ROZUM	SLUŽBA
ROZVAHA	DUŠA	ÚCTA
SVORNOSŤ	CHARAKTER	TELO
VZŤAHY	SÚCIT	CIT
OCHOTA	REČ	SVIATOSTI
SPEV	ÚSMEV	TICHO
MILOŠŤ	RODINA	KULT
SAMOTA	MYŠLIENKY	SLOVO
KRÍŽ	PÔST	STRIEDMOSŤ
SPRAVODLIVOSŤ		JEDNODUCHOSŤ
HÚŽEVNATOSŤ		VEĽKODUŠNOSŤ
VEĽKORYSOSŤ		PRACOVITOSŤ

Farský mesačník Malokarpatský posol vydáva Rímskokatolícka cirkev farnosť Horné Orešany ako regionálny mesačník pre špecifické skupiny čitateľov so zameraním Cirkev a náboženstvo. Nepredajné. Šéfredaktor: Mgr. Milan Červeňanský, farár, assessor.

Grafická úprava: Ing. Marek Boháček, www.bohacek.sk. Registračné číslo Ministerstva kultúry SR, EV 5305/15.

IČO vydavateľa: 35 594 331, sídlo vydavateľa: Horné Orešany 759, 919 03 Horné Orešany, ISSN 2453-7225